

13 Iulie

**Duminica a V-a după Cincizecime. a Sfinților
părinți teofori de la Sinodul IV sau primele 6
sinoade ecumenice.**

**Vindecarea celor doi îndrăciți din Gadara.
Soborul sfântului arhangel Gabriel. Preacuviosul
părinte Ștefan Savaitul.**

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu
nostru, totdeauna, acum și pururea și în
vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire
Ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre
noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și
mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit,
acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului,
binecuvântează, Părinte!

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeuul lui.
Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.
Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilor mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeuul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeuul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeuul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,
în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întu întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mania Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste, să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea,

Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele

dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlănit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului,

și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeuul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne

uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau

cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci bine-

voiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțelegătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-

a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeu cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeu nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

***Preotul:** Cu pace Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te, spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 4

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 2. **Toate** neamurile m-au împresurat, și întru
numele Domnului le-am înfrânt.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 3. **Nu** voi muri, ci voi fi viu, și voi spune
lucrurile Domnului.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. **Piatra** pe care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-
a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

Apoi:

Troparul Învierii, glas 4

Predicarea învierii celei luminate înțelegând-
o de la înger ucenițele Domnului, și lepădând

neascultarea strămoșilor, apostolilor, lăudându-se, au zis: Prădatu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă. (*De două ori*).

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Al Sfinților Părinți, glas 8

Preamărit ești, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce luminători pe pământ pe Părinții noștri i-ai arătat, și prin ei la adevărata credință pe noi pe toți ne-ai îndreptat: mult-milostive, mărire ție.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Al Născătoarei, al învierii, glas 8

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni. Îndurate; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine și care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Tie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 4

Căutând la intrarea mormântului și nerăbdând strălucirea Îngerului, mironosițele cu cutremur s-au mirat, zicând: Au doar a fost furat Cel ce a deschis tâlharului Raiul? Au doar S-a sculat Cel ce și mai înainte de pătimire a vestit Învierea? Cu adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind celor din iad viață și înviere.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cu sfatul Tău cel de voie Crucea ai răbdat, Mântuitorule, și în mormânt nou oamenii cei muritori Te-au pus pe Tine, Cel ce cu cuvântul ai așezat marginile lumii. Pentru aceasta, vrăjmașul fiind înlănțuit, moartea cumplit s-a prădat și cei din iad toți au strigat, la Învierea Ta cea de viață purtătoare: A înviat Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce rămâne în veci.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând; și în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânță, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; și, mărturisind logodnicul și ocrotitorul tău, preoților a grăit: Fecioara naște și, după naștere, rămâne iarăși fecioară.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 4

Înviat-ai ca un nemuritor din iad, Mântuitorule, împreună ai ridicat lumea Ta întru Învierea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru; zdrobit-ai întru tărie puterea morții, arătat-ai, Îndurate, tuturor, Învierea. Pentru aceasta, Te și mărim, Cel ce singur ești iubitor de oameni.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Dintru înălțimile de sus coborându-se Gabriel și la piatră venind, unde era Piatra vieții, în veșminte albe fiind îmbrăcat, a grăit celor ce plângeau: Încetați voi tânguirea cea cu plângere, cele ce aveți de-a pururea bună milostivire; îndrăzniți, că Acela pe Care Îl căutați cu adevărat S-a sculat. Pentru aceasta, spuneți Apostolilor că a înviat Domnul.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Spăimântatu-s-au, Curată, toate cetele îngerești de taina cea înfricoșătoare a nașterii tale; cum Cel ce ține toate numai cu voia, în brațele tale ca un om este ținut și primește început Cel mai înainte de veci și cu lapte este hrănit Cel ce hrănește toată suflarea cu negrăită bunătate; și pe tine, cea cu adevărat Maică a lui Dumnezeu, lăudându-te, te măresc.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-ai îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 4

Mai înainte alergând mironosițele, au vestit Apostolilor cele despre Învierea Ta cea minunată, Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 4

Antifonul I

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuși mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urăți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt tot sufletul viază și prin curăție se înalță, luminează-se prin Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Antifonul II

Strigat-am Ție, Doamne, cu căldură, din adâncul sufletului meu; și mie să-mi fie spre ascultare dumnezeieștile Tale urechi.

Tot cel ce și-a pus nădejdea în Domnul, mai presus este decât toți cei ce-l întristează.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Antifonul III

Inima mea către Tine, Cuvântule, să se înalțe; și nimic din dulcele lumii nu mă va amăgi, spre dorirea celor de jos.

Precum are cineva dragoste spre maica sa, spre Domnul mai cu fierbinte dragoste datori suntem.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este bogăția cunoștinței de Dumnezeu, a gândirii la cele de sus și a înțelepciunii; că întru Dânsul toate dogmele părintești le descoperă Cuvântul.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 4

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne mântuiește pe noi, pentru mărirea numelui Tău.
(Ps. 43, 28)

Stih: Dumnezeu, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au spus nouă. (Ps. 43, 1)

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne mântuiește pe noi, pentru mărirea numelui Tău.
(Ps. 43, 28)

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 4

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele

Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia Învierii a V-a. Evanghelia după Luca (24, 12-35)

În vremea aceea Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt și, aplecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de cele întâmplare. Și, iată, doi dintre ei mergeau, în aceeași zi, la un sat care era departe de Ierusalim ca la șaizeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Și aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Și, pe când vorbeau și se întrebau între ei, însuși Isus, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuti ca să nu-L cunoască. Atunci El le-a zis: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul

în drumul vostru și de ce sunteți triști? Și, răspunzând cel al cărui nume era Cleopa, a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat în el zilele acestea? Și El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Isus Nazarineanul, Care era Profet puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor; cum L-au osândit la moarte și L-au răstignit arhieriei și mai-marii noștri. Noi, însă, sperăm că El este Cel ce avea să răscumpere pe Israel; și, cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s-au petrecut acestea. Dar și niște femei dintr-ale noastre ne-au înspăimântat, ducându-se dis-de-dimineată la mormânt și, negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa precum spusese femeile, dar pe El nu L-au văzut. Atunci El a zis către ei: O, nepricepuților și zăbavnicilor cu inima ca să credeți toate câte au spus profeții! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în mărirea Sa? Și începând de la Moise și de la toți profeții, le-a tâlcuit lor din toate Scripturile cele scrise despre El. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El Se făcea că merge mai departe. Dar ei Îl rugau stăruitor, zicând: Rămâi cu noi, că este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei. Și, când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și, frângând, le-a dat lor. Atunci s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut de lângă ei. Și au zis unul către altul: Oare

nu ardea în noi inima noastră când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile? Și, ridicându-se în ceasul acela, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon. Și ei au spus cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.
Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit
și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.
Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale

mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor

dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfinților Părinți de la Sinodul IV ecumenic și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine

ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 4, din Octoih.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din Octoih.

Canonul Sfinților Părinți, din Minei, glas 1
Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu, glas 4.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea I, glas 4

Irmos:

Noianul Mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit.

Înălțatu-Te-ai, îndreptând căderea noastră, pe lemnul preacurat al Crucii, vindecând pierzarea cea prin lemn, Stăpâne, ca un bun și atotputernic.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, iar în rai cu tâlharul, și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Spiritul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

A Născătoarei

Fără sămânță, cu voia Tatălui, de la Spiritul cel dumnezeiesc ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu și cu trup ai născut pe Cel fără de mamă din Tatăl, și pentru noi din tine fără de tată.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cutremuratu-s-au popoarele, tulburatu-s-au neamurile, iar împărățiile cele puternice s-au plecat de frica nașterii tale, Curată; că a venit împăratul meu, a zdrobit pe tiranul și lumea din stricăciune a răscumpărat.

Hristos, Cel ce locuiește întru cei de sus, coborându-Se la oameni, Și-a sfințit locașul Său și neclintit l-a arătat; că singură ceea ce a născut pe Ziditorul a rămas după naștere odor al fecioriei.

Canonul Sfinților Părinți

Pe surpătorii cei drepți ai înșelăciunii, acum a-i lauda gândind, Stăpâne, chemăm harul Tău cel de sus Atotputernic și lucrarea Ta. Că Tu ești cu adevărat Dreapta și Puterea Tatălui.

Cuvintelor Sfinților Profeți și legile Evangheliilor urmând, înțelepții Părinți în chip luminat ne-au învățat despre Dumnezeu Cel nevăzut și despre Cel văzut, de înșelăciune pe toți mântuindu-ne.

De sus ceata de profeți și numărul dumnezeiesc al Apostolilor limpede ne-a învățat despre un Dumnezeu în Trei Fețe și Atotputernic. Pe Acela cinstiții Părinți luminat L-au descoperit nouă.

Legilor dumnezeiești supunându-se, de Dumnezeu purtătorii Părinți au învățat că pe Făcătorul tuturor, Cel ce este necunoscut după ființă, bine să-L cunoaștem numai din lucrările ce se văd.

Binecredincioasa adunare a Părinților strângându-se oarecând împotriva învățaturii lui Eutihie, cu adevărat au adeverit pe Mântuitorul în două firi nedespărțite, învățăturilor dumnezeiescului Părinte Chiril vădit urmând și rămânând în ele.

Numărul cel de șase sute și treizeci al credincioșilor bărbați, înșelăciunea lui Eutihie și eresul lui Sever surpându-l, a zis: în două firi pe Hristos propovăduim, urmând cuvintelor Fericitului Chiril.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cel ce nu propovăduiește în două firi și în două lucrări pe Hristos, Cuvântul Tatălui, să fie anatema. Că Sinodul al patrulea al Sfinților Părinți înțelepțește așa a rânduit. De aceea, toți să-i fericiim pe dânșii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lucruri preamărite s-au grăit despre tine în neamurile neamurilor, ceea ce pe Dumnezeu

Cuvântul în pânțele L-ai încăput și curată ai rămas, de Dumnezeu Născătoare, Marie. Pentru aceasta, toți te cinștim pe tine, ceea ce ești după Dumnezeu folositoarea noastră.

Cântarea I a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea III, glas 4

Irmos:

Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea, Doamne, scăparea și întărirea.

Pomul vieții, viața cea cerească și adevărată, pe Cruce se spânzură, tuturor băutură dulce izvorând.

Ca un Dumnezeu mare, ca un înfricoșător, ca Unul care a zdrobit mândria iadului, și ca un Dumnezeu fără stricăciune acum trupește S-a sculat.

A Născătoarei

Tu una te-ai făcut celor de pe pământ, pricinuitoare a bunătăților celor mai presus de fire, Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta, strigăm ție: Bucură-te!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ființa omenească se curățește prin tine, împreunându-se cu focul dumnezeiesc cel mistuitor, ca o azimă de pâine cocându-se întru tine, Preacurată Fecioară, cu Cel ce și pe tine nevătămată te-a păzit.

Cine este aceasta, care cu adevărat este aproape de Dumnezeu, ca una care este mai presus decât toate cetele îngerilor? Ceea ce singură strălucește întru frumusețea fecioriei, ca o Maică a Celui ce stăpânește toate.

Canonul Sfinților Părinți

Izvorul cel dintâi al bunătăților, darul Spiritului ca niște râuri pe voi din sine v-a izvorât, ca să opriți înșelăciunea și pe credincioși să-i

adăpați, măriților, cu apele drepte credințe, după propovăduirea Profeților și a Apostolilor.

Pe Serghie și pe Pir, căpeteniile cele rele ale eresului, pe Pavel și pe Petru și pe Teodor, vitejește împreună i-ați surpat, înțelepților, cinstita Biserică întărind, măriților, cu învățăturile Apostolilor și ale Părinților.

Lucrarea împreună fără de început a fi a Dumnezeirii Celei fără de început propovăduind-o luminat, de Dumnezeu purtătorii au învățat că este zidită lucrarea Întrupării celei zidite, vestind că Fiul în două firi este un singur Hristos.

Cei ce dorim să vedem razele darului Spiritului și dumnezeiasca Strălucire cea neînserată, să alergăm la izvorul darului, la Maica Făcătorului. Că printr-însa se dăruiesc credincioșilor toate cele bune

Cei ce vă făliți fără rușine cu cuvintele lui Sever cele pline de otravă aducătoare de moarte,

rușinați-vă pururea, depărtându-vă toți de Biserică, ca niște lupi și câini răpitori.

Adunările și credincioșii, pe Atotfăcătorul și Mântuitorul în două firi nedespărțite și în două voințe și lucrări, Îl cinstim. Pentru aceasta, înșelăciunea lui Sever o lepădăm cu totul.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Veniți să lepădăm în chip vădit înșelăciunea lui Sever, a lui Eutihie și a lui Iacob, a lui Teodor și a lui Dioscor împreună cu aceștia. Iar Sinodul al patrulea al dreptmăritorilor Părinți să-l lăudăm cu cântări dumnezeiești.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mai înaltă decât Heruvimii și Serafimii te-ai arătat, de Dumnezeu Născătoare; că tu singură ai primit în pântecele tău pe Dumnezeu Cel neîncăput, neîntinată. Pentru aceasta, toți creștinii cu cântări te ferim, Curată.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor **Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor preamăririi învrednicește-i.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

***Poporul:** Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Mântuitorul și Răscumpărătorul meu, din mormânt, ca un Dumnezeu, a sculat din legături pe pământenii, porțile iadului a zdrobit și ca un Stăpân a înviat a treia zi.

Icosul

Pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce a înviat din morți a treia zi, și porțile morții astăzi le-a sfărâmat cu puterea Sa, iadul l-a omorât, boldul morții l-a tocit și pe Adam dimpreună cu Eva i-a eliberat, să-L laudăm toți pământenii, cu mulțumire strigându-I cântare cu dinadinsul. Că EI însuși, ca un singur Dumnezeu puternic și Stăpân, a înviat a treia zi.

Sedealna Sfinților Părinți, glas 4

Luminători prealuminați ai adevărului lui Hristos, luminat v-ați arătat lumii, Preafericiților Părinți, secând eresurile celor grăitori cu limbi hulitoare și stingând amestecurile cele în chipul văpăii, ale celor rău măritori. Pentru aceasta, ca

niște ierarhi ai lui Hristos, rugați-vă să ne mântuiască pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Degrad primește, Stăpână, rugăciunile noastre și du-le Fiului și Dumnezeuului tău. Doamnă, Ceea ce ești cu totul fără prihană, dezleagă din primejdii pe cei ce aleargă la tine, potolește meșteșugirile împotrivă și surpă îndrăznirile celor fără de Dumnezeu, care se întrarmează împotriva robilor tăi.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea IV, glas 4

Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptății, a stat într-o rânduială, precum se cuvine, strigând: Mărire puterii Tale, Doamne!

Suitu-Te-ai pe Cruce, patimile mele vindecându-le, cu patima preacuratului Tău trup,

pe care de voie l-ai purtat. Pentru aceasta strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Gustând moartea din trupul Tău cel fără păcat și de viață făcător, moartea s-a omorât, precum i se cădea, Stăpâne; iar noi strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

A Născătoarei

Fără ispită de nuntă ai născut, Fecioară! Și după naștere te-ai arătat feciorind iarăși; pentru aceasta, cu glasuri fără tăcere, strigăm ție, Stăpână, cu credință neîndoită: Bucură-te!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Împreună cu oamenii a locuit, văzut făcându-Se Cel nevăzut, rămânând în chipul Dumnezeirii celei necuprinse și luând chipul cel străin din tine, Fecioară; mântuiește pe cei ce te știu pe tine, Curată Maică a lui Dumnezeu.

Primit-a Fecioara într-o materie pe Cel fără materie, într-o împărtășirea materiei, pe Cel ce S-a făcut dintr-înșă prunc. Pentru aceasta, Cel Unul

este cunoscut în două firi: Dumnezeu purtător de trup și om mai presus de ființă.

Canonul Sfinților Părinți

Cugetând la legile Spiritului, ați primit, înțelepților, mărturisirile părintești, ce s-au trimis la voi de la Roma, și adevărindu-le cu lumina Spiritului, ați întărit bine Biserica.

Cu laude să încununăm dumnezeiasca adunare a celor purtători de Dumnezeu, noi, credincioșii. Pentru că ne-au propovăduit nouă pe Cuvântul întrupat, Dumnezeu și om, cu lucrările și cu voile deosebite.

Ceea ce ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu cel ipostatnic, Lumina cea adevărată, Fecioară, deschide-mi ochii sufletului și strălucirii celei de acolo mă fă părtaș; că tu ești mijlocitoare către Dânsul și folositoare.

Spune-ne nouă, nebunule și zadarnicule Sever, cum să fie o fire împreună Lumina cea fără de început, Cuvântul și Fiul Tatălui? Că de zici așa, și altă fire ai însemnat; că trupul și

Cuvântul nu sunt o ființă, ci două sunt, nesocotitule.

Mărturisind că firea omenească cea întrupată este neschimbată cu totul și neamestecată cu firea Cuvântului, învățătorul alexandrinilor și cel mai întâi cu scaunul, luminat a învățat că sunt două firi și două voințe, pe cei ce voiesc a cunoaște dreapta credință.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Două firi ale lui Hristos, fără amestecare, noi toți credincioșii mărturisim, toată păgânătatea lui Eutihie împreună și a lui Dioscor cel fără minte hulind, urmând rânduielii Sfinților Părinți și cuvintelor dumnezeiescului Chiril.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Căruță de Heruvimi ești tu, Maica lui Dumnezeu, curată; tu încăpere, tu și locaș părintescului Cuvânt și Dumnezeu, Care S-a îmbrăcat în trup din preacurate coapsele tale. Pentru aceasta, în două firi, Celui ce S-a întrupat din tine închinându-ne, neîncetat Îl mărim.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Sfatul cel neînțeleș și dumnezeiesc, al
întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară,
Profetul Avacum socotindu-l, a strigat: Mărire
puterii Tale, Doamne!

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea V, glas 4

Irmos:

Tu, Doamne al meu, luminează în lume ai venit,
luminează sfântă, care întorci din întunericul
necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Tu, Doamne, pe pământ cu îndurare Te-ai
coborât; Tu ai înălțat firea omenească cea căzută,
pe lemn spânzurându-Te.

Tu ai ridicat, Hristoase, vina greșelilor mele,
Tu ai dezlegat durerile morții, Îndurate, cu
învierea Ta cea dumnezeiască.

A Născătoarei

Pe tine te punem înainte ca pe o armă nesfârșită, împotriva vrăjmașilor; pe tine tărie și nădejde a mântuirii noastre te-am câștigat, dumnezeiască Mireasă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Casă a mării, munte sfânt al lui Dumnezeu, Mireasă curată, cămară, biserică a sfințeniei și rai de veșnică desfătare, te-a lucrat nouă pe tine Fiul lui Dumnezeu, Cel ce S-a sălășluit în tine.

Trup din sângele cel fecioresc ai luat, Hristoase, fără de sămânță, preacurat și ipostatnic, cuvântător, voitor, Însuși stăpânitor și Însuși puternic.

Canonul Sfinților Părinți

Dătători de lege, de Dumnezeu purtătorilor, Hristos v-a arătat pe voi, care ați povățuit preabine, ca Moise pe noul Israel, și pe Faraon vrăjmașul în adâncul cel cumplit al pierzării, ca și acela, l-ați cufundat.

Cât este de frumoasă și de luminată adunarea Părinților, care, cunoscând pe Isus, unul prin Sine și împreună ca Dumnezeu și om,

propovăduiește două lucrări ale Lui tuturor marginilor.

Dar dumnezeiesc scrisorile de la Roma socotindu-le, peste acelea au întărit turnul dreptei credințe înțelepții dascăli, propovăduind că două sunt lucrările lui Hristos, așa cum sunt și firile.

Rușinatu-s-au Pavel, Petru și cu Teodor, împreună cu Pir și Serghie și Honoriu, cei ce făceau amestecarea celor două firi ale lui Hristos, cu amestecarea lucrării Lui.

O, Severe! Firile lui Hristos nu le amesteca, călcătorule de lege, pentru că cei ce se adunaseră și toți preafericii învățători, au arătat că Hristos este în două firi și într-un singur ipostas, tuturor așa vestindu-l.

Luat-a cu adevărat firea omenească Cel fără de început, Cuvântul Tatălui, ca un iubitor de oameni, vrând să ne miluiască pe noi, cei pieriți. Pentru aceasta, Îl mărturisesc pe El în două firi și în două voințe.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe Sever l-a surpat al patrulea sinod și pe Dioscor, care au hulit pe Hristos, întărind cartea lui Leon cel întâi-șezător pe scaunul Romei, foarte bine adevărind cele două firi ale Mântuitorului neamestecate și nedespărțite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai îndrăzneală ca o Maică către Fiul tău, Preacurată, purtarea de grijă pentru noi cei de un neam te rugăm să nu o treci cu vederea. Că pe tine singură creștinii către Stăpânul te punem rugătoare milostivă.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară nenuntită, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VI, glas 4

Irmos:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor

curățindu-se cu sângele cel curs din coasta Ta,
prin milostivire.

Suitu-Te-ai pe Cruce, cu putere fiind încins
și luptându-Te cu tiranul, ca un Dumnezeu din
înălțime l-ai doborât; iar pe Adam cu mână
nebiruită l-ai înviat.

Înviat-ai strălucind frumos din mormânt,
Hristoase, și pe toți vrăjmașii i-ai risipit cu
dumnezeiască puterea Ta, și pe toate de veselie le-
ai umplut, ca un Dumnezeu.

A Născătoarei

O, minune mai uimitoare decât toate
minunile! Că Fecioara, zămislind în pânțece fără
ispită bărbătească, pe Cel ce cuprinde toate nu L-a
strâmtorat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

De demult m-a amăgit șarpele și m-a
omorât prin strămoașa mea Eva; iar acum,
Curată, Cel ce m-a zidit m-a chemat prin tine, din
stricăciune.

Adâncul îndurării te-a arătat pe tine, Fecioară, în chip negrăit, adânc ales al minunilor; că din tine, prin fulgerul Dumnezeirii, a strălucit mărgăritarul Hristos.

Canonul Sfinților Părinți

Străină și nouă amestecare a firilor lui Hristos, cu adevărat adunarea cea rea a răspuns, două lucrări amestecând într-o singură lucrare, una și străină. Prin care plinirea dreptcredincioșilor din sfințitele curți au gonit-o.

Adunarea deșertăciunii, ca să scape de Nestorie cel cumplit, care nebunește mărturisea doi fii, a alunecat din prăpastie într-o altă prăpastie, hotărând în zadar tulburarea la voirile firilor; dar a fost biruită de Părinții cei dumnezeiești.

Pe Cel ce luminat L-au propovăduit mai înainte Părinții Fiu de o Ființă cu Tatăl și cu Spiritul, despre Același adunarea dumnezeieștilor învățători, din dumnezeieștile lucrări, pe toți a învățat, adevărind fireasca lucrare a Lui, tot așa și voirea Lui.

Voirea ipostatică rău înțelegând-o, maimarii răzvrătirii au învățat că împreună cu voile sunt și fețele celor ce voiesc. Pe aceștia Părinții, biruindu-i, au învățat bine a fi întocmită cu firea lucrarea ei cea de o ființă.

Ușă a dumnezeieștii Raze și izvor al Luminii celei neapuse te-ai făcut, tu, Stăpână; că toată plinirea Dumnezeirii s-a sălășluit în chip negrăit în pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană. A Căruia lucrare firească și rază o dai celor ce au trebuință

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Chiril pe Hristos propovăduiește în două firi și în două lucrări, biruind eresul lui Sever cel fără minte. Pentru aceasta, toți să rămânem în învățăturile lui.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară curată și de Dumnezeu Născătoare, preamărită Marie, credincioșii după adevăr pe tine te propovăduim, astupând gura lui Nestorie cea hulitoare și gândul cel rău al lui Dioscor.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, mărint pe Dumnezeu, Cel ce s-a născut dintr-însa.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o*

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Sfinților Părinți, glas 8

Propovăduirea Apostolilor și dogmele Părinților au întărit Bisericii o singură credință; care, purtând haina adevărului cea țesută din teologia cea de sus, îndreptă și mărește taina cea mare a dreptei credințe.

Icosul Sfinților Părinți

Cu înaltă propovăduire să auzim Înțelepciunea lui Dumnezeu grăind: Cel însetat să vină la Mine, și să bea. Paharul pe care îl țin este pahar al înțelepciunii. Această băutură cu cuvântul adevărului am scos-o; nu apa grăirii împotrivă, ci apa mărturisirii credinței, pe care bând-o Israelul cel nou, vede pe Dumnezeu, Care grăiește: Vedeți, vedeți, că Eu sunt și nu Mă schimb; Eu, Dumnezeul Cel dintâi, Eu și după acestea și afară de Mine altul nu este nicicum! De

aceea, cei ce se împărtășesc de ea se vor sătura și vor lăuda taina cea mare a drepte credințe.

Sinaxar

În această lună, în ziua a treisprezecea, Duminica a V-a după Cincizecime, pomenirea Sfinților Părinți care s-au adunat la Sinodul al IV lea ecumenic din Calcedon, 451.

Pentru rugăciunile lor, Hristoase, Dumnezeuul nostru, îndură-Te de noi și ne mântuiește! Amin.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VII, glas 4

Irmos:

În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea drepte credințe decât de văpaia focului, strigau: Binecuvântat ești în Biserica măririi Tale, Doamne!

La nestricăciune iarăși a fost chemată omenirea, fiind spălată cu dumnezeiescul sânge al lui Hristos, cu mulțumire cântând: Binecuvântat ești în Biserica măririi tale, Doamne!

Ca un purtător de viață, mai înfrumusețat decât raiul, cu adevărat, și mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat mormântul Tău, Hristoase, izvorul învierii noastre.

A Născătoarei

Ceea ce ești dumnezeiesc locaș sfințit al Celui preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată ești tu între femei, ceea ce ești cu totul fără prihană, Stăpână.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Focul cel din inimă al dorului Fecioarei, mă trage spre cântare, ca să strig Maicii și Fecioarei: Binecuvântată, Domnul îngerilor este cu tine.

Mai înaltă decât fapăturile te-ai arătat, ca una care ai născut pe Făcătorul și Domnul; pentru aceasta, strig către tine, Născătoare de Dumnezeu: Binecuvântată, Domnul puterilor este cu tine.

A Treimii

Domnie una în trei sfințiri, cinstindu-Te pe Tine, nedespărțită, Te laud, Fire ceea ce ești în trei Ipostasuri, strigând Ție: binecuvântată ești, ceea ce pe toate le ocârmuiești.

Canonul Sfinților Părinți

Pe tine, Fiul lui Dumnezeu și om cunoscându-Te mai înainte cetele teologilor, Stăpâne, lumii Te-au propovăduit având două voiri și două lucrări, Iubitorule de oameni, adevărind doimea amânduror firilor Tale.

Podoabă strălucită Bisericii v-ați arătat, căci bineprimind așezămintele Apostolilor, pe toți i-ați învățat cuvântul credinței; să cunoască pe Domnul, Unul din Treime, atotfăcător, lucrător, voitor și atotputernic.

Lumină nezidită și viață nemuritoare cunoscând pe Dumnezeu, bine L-ați propovăduit tuturor, mai presus decât cele ce sunt mai jos cu firea, osebirile firești cele din fire cunoscându-le, împreună și cele nedespărțite.

Ca niște fulgere ale dumnezeieștii Lumini pe voi v-a trimis în lume Hristos, ca să ardeți de tot pe lucrătorii înșelăciunii, și toată Biserica să o luminați fericiților, mărint pe Dumnezeu cel lăudat și atotputernic.

În două firi și în două lucrări mărturisind pe Hristos neamestecat și neschimbat, înșelăciunea lui Sever o biruim. Pentru aceasta, Celui ce a răbdad patimă prin luarea trupului, să-I cântăm: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Pe unul cunoaștem, Cel de pe Cruce și din sânurile Tatălui, ca pe un Dumnezeu întru cele preaînalte, iar în mormânt ca pe Cel ce S-a împreunat cu trupul, Căruia cântăm cu un glas zicând: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Deșertarea lui Arie, cel ce micșora pe Dumnezeu, și despărțirea încă și amestecarea firilor de către Savelie, a vrăjmașilor Treimii,

credincioșii urându-le, Treimii să-I cântăm:
Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe tine, Domnul tuturor, Tatăl numai al
Unuia-Născut Fiului, cu dreaptă credință
Dumnezeu numindu-Te, Te vestim, și pe unul
Care din Tine iese, Spiritul cel drept, Cel de o
ființă și împreună veșnic știindu-L.

Cântarea a 7-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au
închinat, ci numai Făcătorului, iar groaza focului
bărbătește călcând-o, s-au bucurat, cântând:
Prealăudate Doamne și Dumnezeuul părinților
noștri binecuvântat ești.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea VIII, glas 4

Irmos:

Măinile întinzându-și Daniel, gurile leilor
cele deschise, în groapă, le-a încuiat; iar tinerii cei

iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Mâinile întizându-Ți pe Cruce, toate neamurile le-ai adunat și ai arătat o Biserică lăudându-Te pe Tine, Stăpâne, a celor de pe pământ și din cer, care cântă cu un glas: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Alb ca zăpada s-a arătat femeilor, strălucind cu lumina cea neapropiată a învierii îngerul care strigă: Ce căutați pe Cel viu în mormânt, ca pe un mort? Cu adevărat S-a sculat Hristos, Căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântați pe Domnul.

A Născătoarei

Tu singură în toate neamurile, Fecioară curată, te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu. Tu te-ai făcut locaș al Dumnezeirii, ceea ce ești cu totul fără prihană, rămânând nevătămată de focul Luminii celei neapropiate. Pentru aceasta, toți te binecuvântăm, Marie, a lui Dumnezeu mireasă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel ce te-a zidit din coasta lui Adam, din fecioria ta S-a întrupat Domnul tuturor, pe Care laudându-L, strigăm: Toate lucrurile laudați și binecuvântați pe Domnul.

În cort Avraam a văzut taina cea din tine, Născătoare de Dumnezeu; că pe Fiul tău neîntrupat L-a primit, cântând: Toate lucrurile laudați și binecuvântați pe Domnul.

Canonul Sfinților Părinți

Ca dintr-o îndemnare din dumnezeiască învățătură a Apostolilor, și a Profeților, Părinții pornindu-se, au propovăduit zicând: Unul este Domnul tuturor, Hristos, într-un Ipostas și îndoit cu firile și cu lucrările.

Ca toată înșelăciunea cea fără de rușine și hulirea, Părinții, izbutind cu totul să o dezrădăcineze de la Biserică, împreună au vestit pe Domnul a avea lucrare și voință după ființă nezidită ca un făcător, și zidită ca un om.

Cuvântul lui Dumnezeu ținându-l în mâini ca o sabie, pe vrăjmașii dreptei credințe bine i-ați tăiat Părinților; lucrarea și voirea Mântuitorului, și toate cele firești ale Lui îndoite a fi, cu un așezământ le-ați răspuns, asemenea și firile.

Să se rușineze fețele, și să se astupe gurile celor ce nu propovăduiesc un Fiu în două firi netăiat, neschimbat, și neamestecat; căci noi, dreptcredincioșii, mărim pe Hristos, și după una și a lucra și a voi, nu în două ipostasuri, ci în două firi.

În Calcedon, sinodul al patrulea, pe Dioscor, cu Eutihie, pe răul Sever, i-a surpat și de tot a tăiat de la dumnezeiasca Biserică a lui Hristos și Stăpânul, înșelăciunea lor cea spinoasă, care amestecă firile Mântuitorului.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Pe o dumnezeire întreit luminătoare, pe o rază strălucitoare dintr-o fire în trei ipostasuri, pe Tatăl Cel fără început și pe Cuvântul cel împreună

de o ființă cu Tatăl, și pe Spiritul cel purcător împreună și de o ființă: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare înălțați-L întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sufletul meu cel omorât înviază-l; căzut fiind ridică-l; rănit fiind vindecă-l; mintea mea împacă-o și potolește valurile ispitelor, Fecioară, și mă mântuiește pe mine cel ce cânt: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, gals 4

*Stih: **Să** lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.*

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum, fiind împlinită, pe toată lumea ridică să cânte: Pe Domnul, lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii glasului 4

Cântarea IX, glas 4

Irmos:

Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, S-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreunând firile cele depărtate. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu.

Tu întreg pe mine întreg m-ai luat întru împreunare neamestecată, Dumnezeul meu, mie dându-mi mântuirea prin patima Ta, pe care ai răbdat-o cu trupul pe Cruce, pentru îndurarea Ta cea multă.

Ucenicii Tăi, văzând deschis mormântul Tău și giulgiurile cele de Dumnezeu purtate deșarte, la învierea Ta, împreună cu îngerul ziceau: Cu adevărat S-a sculat Domnul.

A Treimii

Unime cu adevărat a Ființei celei dumnezeiești, dar Treime a Fețelor, toți credincioșii cu închinare mărim în fețe neamestecate, de aceeași putere, de aceeași cinste, pe Care cu bună cinstire O preamărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ca pe un crin te vedem pe tine cu porfira Spiritului celui dumnezeiesc vopsită, Preacurată, în mijlocul spinilor strălucind, și de bună mireasmă umplând pe cei ce din inimă te măresc.

Firea omenească cea pieritoare luând-o din pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, Cel fără stricăciune întru Sine a arătat-o nepieritoare, din milostivire; pentru aceasta, ca pe Născătoarea de Dumnezeu te mărim.

Canonul Sfinților Părinți

Având pe Hristos în voi grăind cele dumnezeiești de demult, și acum curat cu Cel curat împreunându-vă, fericitorilor, ați întărit Biserica Lui, pe care, cu osteneli și cu sudori multe, cu adevărat ați așezat-o.

Pildă și îndreptare v-ați făcut la toată Biserica lui Dumnezeu, de trei ori fericitorilor, învățând despre întruparea lui Hristos, și grăirea de Dumnezeuul unei singure Dumnezeiri nefăcute. Iar acum limba cea vătămătoare după profeție o goniți.

Toată grăirea împotrivă a relei credințe după profeție, Părinților, bine ați dezlegat-o. Și, după vrednicie grăind, ați arătat osebirea lucrării, cea firească, a fi nedespărțită, nezidită, atotlucrătoare, și atotputernică.

Gura lui Dumnezeu făcându-vă, Sfinților, L-ați propovăduit pe Cel ce din fire este neapropiat a se fi împărtășit numai prin singure lucrările și strălucirile Lui. Pentru aceasta, pe voi, ca pe niște făcători de bine, după vrednicie vă fericim.

Tu ești mie și coroană de aur și dumnezeiască săvârșire a cântării mele, Prealăudată, pe care întorcându-mă acum din izgonire am închinat-o Fiului tău, cinstită cântare

de mulțumire aducând ție, cee ace ești pricina bunătăților, Preacurată.

Despărțit-a Sever înșelătorul Biserica lui Hristos cea bine mărită și pedeapsă, cu sfatul Părinților celor binecredincioși, a luat pe dreptate, pentru hula și pentru bârfirea sa, și a fost lepădat din adunarea învățătorilor și osândit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Firile lui Hristos pentru ce le împreunezi? Și unire și amestecare aduci împotrivă, patima Crucii și îngroparea adăugând Dumnezeirii celei nepătimitoare, a Unuia-Născut Cuvântului lui Dumnezeu, o, ticăloase Sever? Pentru aceasta, de hulirea ta cea prea mare ne scârbim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mândria împreună și îndrăzneala vrăjmașilor surp-o, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, și sfaturile celor rău înțelegători, Făcătorule; iar adunarea credincioșilor întărește-o

neclintită ca un Dumnezeu, fruntea înălțându-ne și în credință întărindu-ne, ca toți pe Tine să Te mărim.

Cântarea a 9-a a Catavsiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Tot neamul pământesc să salte cu spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară!

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a V-a. A Învierii

Viața și calea Hristos, din morți înviind, împreună cu Cleopa și cu Luca a călătorit, de care a și fost cunoscut în Emaus, într-o frângerea pâinii; ale căror suflete și inimi erau arzânde, când le grăia lor pe cale, și le tâlcuia Scripturile ce erau despre el; cu care să strigăm: a înviat, și s-a arătat și lui Petru.

A Născătoarei

Laud îndurarea ta cea nemăsurată, Făcătorul meu. Că pe tine însuți te-ai micșorat, ca să te cobori și să mântuiești firea omenească cea înrăutățită; și Dumnezeu fiind, ai suferit, din curată Fiica lui Dumnezeu a te face asemenea mie, și până la iad a te coborî, vrând, Cuvinte, să mă

mântuiești, pentru rugăciunile celei ce te-a născut,
Stăpâne preamilostive.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii glasului 4, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Cel ce ai suferit Crucea și moartea și ai înviat din morți, Atotputernice Doamne, mărim învierea Ta.

Lăudați pe Domnul întru Sfînții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Cu Crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai eliberat pe noi; și, cu moartea Ta, pe diavolul, care chinuia firea noastră, l-ai zdrobit;

iar cu scularea Ta de bucurie toate le-ai umplut. Pentru aceasta, strigăm Ție: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, mărire Ție!

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pe noi la adevărul Tău și ne scapă de cursele vrăjmașului; Cel ce ai înviat din morți scoală-ne pe noi, cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta, Iubitorule de oameni Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

De sânurile Părintelui Tău nedespărțindu-Te, Unule-Născut, Cuvântul lui Dumnezeu, ai venit pe pământ din iubire de oameni, om făcându-Te fără schimbare, și cruce și moarte ai răbdat cu trupul, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea; dar, înviind din morți, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un singur atotputernic.

Stihirile Sfinților Părinți, glas 6, din Minei

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Toată știința sufletească adunând și cu Dumnezeiescul Spirit socotind fericitul și cinstitul Simbol al credinței, cinstiții Părinți cu scrisoare l-au însemnat, în care au învățat prealuminat despre Cuvântul cel împreună fără de început cu Cel ce l-a născut, și cu totul adevărat de o ființă, vădit urmând apostoleștilor învățături, cei bine măriți și cu totul fericiți, cu adevărat și de Dumnezeu gânditori.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Toată știința sufletească adunând și cu Dumnezeiescul Spirit socotind fericitul și cinstitul Simbol al credinței, cinstiții Părinți cu scrisoare l-au însemnat, în care au învățat prealuminat despre Cuvântul cel împreună fără de început cu Cel ce l-a născut, și cu totul adevărat de o ființă, vădit urmând apostoleștilor învățături, cei bine măriți și cu totul fericiți, cu adevărat și de Dumnezeu gânditori.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. *(Cântarea celor trei Tineri 1, 2)*

Toată strălucirea Preasfântului Spirit cea de înțelegere luând, bună grăirea cea mai presus de ființă, în cuvinte scurte, dar cu multă înțelegere, din dumnezeiasca insuflare au spus, ca niște propovăduitori ai lui Hristos și desăvârșitori ai evagheliceștilor dogme, fericii. Și, descoperirea așezămintelor celor creștine de sus arătat luând și luminându-se, au alcătuit credința cea de Dumnezeu învățată.

Adunați-I Lui pe Cuvioșii Lui, pe cei ce pun așezământul de lege al Lui. *(Ps. 49, 6)*

Toată măiestria cea păstorească adunând și mânia cea preadreaptă pornind acum cu izbândă, pe lupii cei răi și pierzători i-au izgonit cu praștia Spiritului, împrăștiindu-i de la plinirea Bisericii pe cei ce căzuseră asupra ei ca spre moarte și erau ca niște bolnavi fără vindecare, dumnezeieștii păstori ca niște slugi preabune ale lui Hristos, și ai dumnezeieștii propovăduiri tăinuitori preasfințiți.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a V a. A Învierii. glas 5

O, preaînțelepte, judecățile tale, Hristoase! Cum, lui Petru, prin giulgiurile singure, ai dat a cunoaște învierea ta? Și cu Luca și cu Cleopa împreună călătorind și vorbind, nu îndată te-ai vădit! Pentru aceasta, și mustrare ai primit, că singur venetic ai fi în Ierusalim, și nu ai avea cunoștință până în sfârșit despre întâmplările lui. Ci, ca cel ce toate spre folosul făpturii le tocmești, și profețiile cele despre tine le-ai tâlcuit, și întru binecuvântarea pâinii ai fost cunoscut de ei; ale căror inimi, și mai înainte, spre cunoașterea ta s-au aprins; care și învățăceilor adunați iată luminat au vestit învierea ta, prin care, miluiește-ne pe noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:

învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.
Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.
Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... *De 3 ori, cu 3 închinăciuni.*
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să
cântăm celui ce a înviat din mormânt, și
începătorului vieții noastre, că stricând cu
moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare
milă.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

**Dacă după doxologia mare nu se intră în
Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci
urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea
deplină).**

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeuule, după marea mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi*

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am

plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

**Apolisul
(Dezlegarea deplină)**

Preotul: Înțelepciune.

*Poporul: B*inecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

*Preotul: P*reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

*Poporul: C*eea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii,

care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților Părinți de la Sinodul IV ecumenic a căror pomenire o facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.